

ligvis ikke nemt at faa fat i — den store Mængde af Smaaespareser, der vil blive en Følge af, at Varerne ude i det almindelige Liv gaar ned i Pris. Statens Balance paa Regnskabet vil vel ligge mellem 600 og 700 Mill. Kr., idet man jo ikke maa være blind for, at Statsvirksomhederne paa Finanslovsforslaget kun opføres med Forskellen mellem Udgifter og Indtægter. Af disse 600—700 Mill. Kr. er Lønningerne vistnok omkring $\frac{1}{4}$ Milliard, og den Beparelse, der her kan naas ved Kronens Stigning, har jeg allerede nævnt. En hel Del andre Udgifter ligger sikkert fast, ikke mindst, som det ærede Medlem Hr. N. Neergaard nævnte, Renteudgiften. En hel Del sociale Udgifter ligger vel for saa vidt ogsaa fast, som den Formindskelse af Udgifterne, der følger af Pristallets Forandring, vel ikke vil komme frem før paa Finansloven for 1927—28, idet vi jo her altid er et Aar bagefter. Men selv om der saaledes er en hel Række af Udgifter, der ikke vil forandre sig med det faldende Prisniveau, vil jeg dog skønne, at der allermindst skulde blive Udgifter paa et Par Hundrede Millioner Kroner tilbage, som bevæger sig med Prisniveauet ude i Befolkningen. Da der nu efter min Mening — og ganske sikkert overhovedet — ikke er mindste Tvivl om, at en meget stor Række af Varer er gaaet meget stærkt ned, kan jeg ikke tro andet end, at dette vil betyde et meget betydeligt Plus for Statens Finanser. Jeg er derfor af den Mening, at der paa Udgiftssiden vil fremkomme en meget betydelig Mindreudgift. Som Merudgift maa man naturligvis ogsaa regne med et og andet, og her maa man i særlig Grad regne med Udgiften i Anledning af Arbejdsløsheden. Jeg føler mig nu imidlertid ikke overbevist om, at de Merudgifter, der her vil blive Tale om, i særlig Grad vil gøre sig gældende paa Driften. Jeg tror snarere, de vil gøre sig gældende paa Formuesiden. Men ser vi nu paa den anden Side af Regnskabet, paa Indtægtssiden, saa kunde Forholdet ligge saaledes, at den formindskede Udgift, vi faar, rigelig opvejes af en tilsvarende Formindskelse i Indtægt, og at man maa regne med nogen Formindskelse af Indtægten, er givet. Men her maa man nu for det første ikke glemme, at indeværende Finansaar med Hensyn til Formue- og Indkomstskat utvivlsomt vil give ganske betydeligt mere end efter Budgettet. Men saa maa man heller ikke glemme, at en Del af dette virker ind paa Aaret 1926—27. Tages disse to Momenter med i Betragtning, er det min Tro, at Formue- og Indkomstskatten ikke vil

give stort mindre end det, de er opført til paa Budgettet.

Med Hensyn til de indirekte Skatter har vi jo allerede erfaret, at der er et betydeligt Fald, og da navnlig i de almindelige Toldindtægter, altsaa Indtægter, der fremkommer som Følge af Import. Her kunde man maaske sige: Ja, men er det da ikke sandsynligt, at denne Bevægelse nedad overfor denne Gruppe af Varer vil fortsættes og endda fortsættes med forholdsvis stor Hast, nu da Kronen er saa stærkt stigende og Erhvervslivet ligger svagere end tidligere? Jeg tror ikke, at en Betragtning i den Retning vil vise sig at være rigtig. Det er mit Indtryk, at man maaske snarere kunde sige, at jo mindre Beskæftigelse der er, desto større bliver Toldindtægterne. Det er vel nok at overdrive, men jeg tror i hvert Fald ikke, man skal regne med, at der vil komme noget voldsomt Fald i Toldindtægterne paa Grund af Erhvervslivets Stagnation, idet denne Stagnation til en vis Grad betinges af, at der finder Import Sted af færdige Varer, i Stedet for at disse Varer ellers skulde laves indenfor Landets Grænser. Jeg tror altsaa ikke, der er stor Sandsynlighed for, at man paa dette Punkt vil naa synderlig mindre Indtægter end efter Forslaget.

Ser vi saa paa den store Række af Luksusskatter, vi efterhaanden er kommet til, Restaurationsskatten, Ølskatten, Spiritusskatten, Cigar- og Cigarettskatten, og hvad de hedder alle sammen, kan der afgjort være større Fare for, at man paa Skatter af den Type maa befrygte et stort Fald, naar Tiderne bliver daarlige, idet man ganske uvilkaarlig kan sige sig selv, at i daarlige Tider er det første, man slaar af paa, det, der falder ind under Begrebet Luksus. Det forekommer mig imidlertid, at skal man slutte fra tidligere Nedgangsperioder, vil et Ræsonnement i den Retning mærkelig nok ikke vise sig at være saa rigtigt, som man umiddelbart skulde tro. Naturligvis maa man antage, at der vil komme nogen Nedgang, men nogen voldsom Nedgang tror jeg ikke, Erfaringerne berettiger til at antage, at der vil komme.

Altsaa, alt taget i Betragtning, er det min Overbevisning, at selv om man vel maa antage, at Indtægterne falder noget, vil de afgjort ikke falde saa meget som Udgifterne, og Følgen skulde altsaa være, at Sandsynligheden for Balance for 1926—27 skulde forbedres, takket være Kronens Stigning.

Men saa bliver det næste Spørgsmaal: